

FOGARAS ÉS VIDEKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Előfizetési ár:
Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
Egész évre 8 Kor., félévre 4 K., 1/4 évre 2 K.
Egyes szám ára 16 fillér.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Thierfeld D. könyvkereskedése.

A hirdetések díját jutányosan számítjuk.
Nyílt tér: soronként 20 fill.
Hirdetések és Nyílt tér díja előre fizetendő.
Kéziratokat nem adunk vissza.

A takarékoság.

Szép erény, szükséges jó, egyike a legfőbb tulajdonságnak a takarékoság. És ha valaha szükség volt erre szép Magyarországon, hát ugy ebben az évben életfeltétele lesz a magyarnak, hogy dologtalanságát, kényelmességét és fényűzését. szóval nagyuri hajlamát legyőzze, s munkához lásson és ami fő, keresményét a legszűkebben beosztva, magát összehuzva éljen.

A politikai és közgazdasági zavaros viszonyokhoz most az Ur inséges esztendőt bocsátott hazánkra. Az egész országban óriási szárazság és rémületes, eddig soha nem hallott tűzkárok pusztították a népet s maholnap alig lesz betevő falatja a magyarnak. Az előbbi években folytatott meggondolatlan, könnyelmű életmód által előidézett adósságok terhei is nyomják a szegényebb ember vállát, aki bő termést, áldásos esztendőt várt, hogy terheitől szabaduljon, s e helyett ime itt az inséges esz-

tendő, amit az a hivatalnok is megérez, akinek egy talpalatnyi földje sincs.

Az élelmiszerek, kenyér, burgonya, már is óriási áremelkedést mutatnak. A kereskedelmi cikkek árai rohamosan emelkednek, egyedül a husarak csökkennek. A takarmány ugyanis az idén tönkre ment és így a szegény néposztály nem képes jószágát kiteleltetni. Ezért azután tömegestől viszi piacra s a nagy kínálat folytán a marha ára nagyot csökkent. Am ez is csak átmeneti állapotnak mutatkozik, mert a tavaszra, előre láthatólag, elfogy a most tömegesen árusított jószág s ismét husár emelkedésnek nézünk elébe. De ez az átmeneti árcsökkenés is jól esne a fogarasiaknak és épen azért mészárosaink tulhajtott husáremelése ellen protestálnunk kell. Nem egy panaszt hallottunk, nem egy ember hívta fel figyelmünket arra a körülményre, hogy egy eddig 240 koronás marha ára legujabban 180 koronára szállt le és így igazán érthetetlen mészárosaink, henteseink indolenciája,

amelyet az amugy is tulzsarolt vevőközönsséggel szemben tanusítanak. Nagyváradon 1 kor. 20 fillérről 84 fillerre szállott a husára, tehát egyszerre 36 fillérrel lett olcsóbb. Ehhez arányitva nálunk 1 kor. 4 fillérről legalább 80 fillerre kellene leszállítani. Rendkívül bámuljuk községi előjáróságunk teljes közönyösségét e tárgyban. Bár megszoktuk már, hogy itt semmi sem megy a maga rendjén, mégsem akarjuk elhiinni, hogy előjáróságunknak nem lennének eszközei, a közönség megvédésére. Brassóban aug. utolsó hetében kezdték meg a próbavágatást, ami Segesvárott és Marosvásárhelyt is fényesen bevált. Brassóban 84 fillérért mérik a próbavágásból kikerült húst, mire a többi mészárosok rögtön 88 fillerre szállították le a husarát. Még sincs az talán egészen rendén, hogy a fogarasiak ennyire védtelenül vannak kiszolgáltatva és a folytonos drágulás által végre teljesen tönkretéve.

De, hogy visszatérjünk fentebbi

T A R C A.

D A L O K.

I.

Vágyak, álmok, reménységek,
Mind te hozzád szállanak,
Szerelmem úgy üzi őket,
Mint szellő a habokat.

S a mikorra hozzád jutnak,
A hab sorsa jut nekik,
Mely élén a sziklafoknak
Bus morajjal megtörök.

II.

Hogyha néha szerelemtől,
Boldogságról dalolok,
Oh ne félj, hogy szívünk titkát
Elárulják e dalok.

Páros gerle puha fészke
Megbuvik a lomb alatt,
Csengő rimben, zengő szóban,
Ki keresne igazat?

III.

Gondolj-e rám és ha gondolsz,
Reggel-e vagy este?
Napkelte, lementéről
Jutok-e eszedbe?

Napkelte a reménységnek
Aranyozott képe,
Mig a nyugó nap leszáll a
Tenger mélységébe.

Szived egén kellő nap-e,
Oh leány, szerelmem,
Vagy pedig a nyugó nappal,
Eltűnik emlékem?

IV.

Hogy mit rejték a szivemben,
Azt az Isten tudja csak;
Se szerelmem, se gyötrelmem
Hangos szóra nem fakad.

Mert mint a folyó futása,
A szerelem épp olyan:
Zugva ömlik a forrása,
De csendes a mély folyam.

Horváth István.

Szomorú történet.

A „Fogaras és Vidéke” számára írta:
Máthéné Szántó Viktória.

Mottó: De jó ott lenn megpihenni,
Oda lenn már nem fáj semmi.“

Itt vagyok hát újra a régi kedves tájon, ide vágyom mindig, mikor már csordultig tele van a lelkem keserűséggel, ide jár a lelkem gyógyulni elhaló reményeivel, új erőt meríteni újabb csalódások elébe. Most is elmerengve nézem, mint tűnek, mint ritkulnak az égről a millió ragyogó csillagszemek, helyébe a lilaködös félhomályban elétör a nap első, fénylő sugár kéréje, mely beragyogtat átható melegével mindent. Mintha mondaná: Jöjj ide te is, itt a balzsam fájó sebre. Itt a kis falu csendjében, kristálytisza patak mentén kéklő nefelejcskek kinyitják harmatos szemüket s balzsamos, enyhe szellő ringat, altat, gyógyít fájó lelket. Kakukfüves, ezer virágú illatos mező, zugó, sötét fenyves mély titokzatos zsongása elfeledtetik, hogy e sártekén, hol bolyongva járunk csak szenvedések megpróbáltatások vannak. Itt nincs önzés, nincs hiúság, nincs irigység,

Sirolin

a legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer: **tüdőbetegségeknél, légzőszervek hurutos bajainál u. m. idült bronchitis, szamárhurut és különösen lábbadozóknál influenza után ajánlatik.** Emeli az étvágyat és a testsúlyt, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünteti az éjjeli izzadást. Kellemes szaga és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban üvegenként 4 K.-ért kapható. Figyeljünk, hogy minden üveg a következő cégnyomással legyen ellátva: **F. HOFFMANN-LA ROCHE & CO** vegyészeti gyár **BASSEL** (Svájc.)

tárgyunkhoz, a takarékoság hangoztatásához, szükséges, elkerülhetetlenül szükséges azt a háztartás minden ágában behozni. Legkevesebb 20%-kal fog emelkedni minden háztartás kiadása és ezt a mennyiség leszállításával kell helyre-pótolni. Öltözzünk egyszerűbben, étkezzünk szűkebben, szórakozásainkat redukáljuk, luxus kiadásainkat mellőzzük. Ezzel lehet segíteni magunkon és így kerülhetjük el az eladósodás posványát, s lehet reményünk, hogy egy bő esztendő helyrehozhat mindent.

-6

A közig. bizottság ülése.

(Folytatás és vége.)

Ezután több tőkekamat adó és IV. oszt. kereseti adó elleni felebbezést intézett el a bizottság és fegyveradó bíróságok helyébe elzárás foganatosítása iránt intézkedett.

Serban Rozetta terhéről 153 kor., Bulgár Györgyné terhéről 9 kor. gyógyköltségnek törlése vagyontalanság miatt elhatározott. Gewölb Izidor 219 kor. gyógyköltségének befizetésére engedély adatott oly módon, hogy azt 10 koronás havi részletekben fizethesse be.

Az adóhivatal törlési kimutatása alapján 11 kor. 85 fillér pótladó törlése engedélyeztetett.

A kir. ügyésznek július havi jelentése szerint a megye területén levő három járás-bíróság fogházában július hóban összesen 37 egyén, köztük 30 férfi és 7 nő volt letartóztatva, kik közül volt elítélt 25 férfi és 7 nő vizsgálati fogságban, pedig volt 5 férfi. Július végén letartóztatásban maradt 3 férfi 1 nő és vizsgálati fogságban 1 férfi. A fogházakban a rend, a fegyelem és a tisztaság

kielégítő volt és panasz az élelmezés ellen nem merült föl.

Fegyelmi fenyték nem alkalmaztatott. Julius hóban összesen 42 bünvádi feljelentés tétetett és pedig 15 élet és testi épség, 16 vagyon, 6 hatóság elleni erőszak, 3 hamis tanulás, 1 véderő és 1 rágalmozás elleni büntettek és vétségekre vonatkozólag.

A jelentés tudomásul vétetett, hasonlóképpen a vármegyei árvaszéki elnök jelentése is, mely semmi fontosabbat nem tartalmaz és a melynek tartalma szerint beérkezett július hóban 1131 drb, június hóról hátralék 122 drb, összesen elintézendő volt 1253 drb, ebből elintéztetett 1211 drb és hátralékban maradt 42 darab.

Tartatott 4 rendes és 1 rendkívüli ülés, melyeken a kültagok nem vettek részt. A tiszti ügyész referálása mellett Orzán György ósínkai lakosnak az árvaszék ellen beadott panaszja ügyében a belügyminiszter rendelete további intézkedés végett kiadott.

Az idegen községi bíróságoktól érkezett végrehajtási megkeresésekről kiállított kimutatás tudomásul vétetett.

A sebesi gör. kath. iskolának, a dridifi gör. kel. egyháznak, a margineni községi iskolaszéknek, a vojilai községi előjáróságnak a hurézi gör. kel. iskolaszéknek, a szerátai gör. katolikus iskolának, az ótoháni községi iskolaszéknek kérvényei államsegélyek iránt pótlás végett, illetőleg az előirt helyszíni tárgyalások megtartása céljából a főszolgabírnaknak kiadattak.

A szkorei községi iskola erdejének fűtermése 87 korona értékben eladtván, ezt a körülményt a bizottság tudomásul vette.

Csura Mózsa fundái tanító ellen a fegyelmi eljárás megindított. A sárkányi főszolgabíró által megejtett vizsgálat alkalmával a kucsulútai és sárkányi állami iskolánál és a szunyogszéki községi iskolánál hiányok tapasztaltván, a jegyzőkönyvek

további eljárás és a hiányok elenyésztetése végett a kir. tanfelügyelőnek kiadattak. A margineni községi iskola helyreállítása iránt a bizottság ismételtén intézkedett és a főszolgabíró utasította, hogy hivatalból gondoskodjék, miképpen az épületnek teljesen használható állapotba hozatalához szükséges helyreállítási költségek az 1905. évi költségvetésben fedezetet nyerjenek.

A m. kir. főmérnök előadja, hogy a kereskedelmi miniszternek rendelete szerint a mezőgazdasági népesség téli foglalkoztatására indokolt lenne a szövő, fafaragási, szalma- és vesszőfonó háziiparágak meghonosítása. Miután a főszolgabírók nagyon általános jelentéseket tettek és a részletekbe nem is bocsátkoztak, a bizottság elhatározta, hogy az alispánt felkéri, mikép Balla Károly, Friedrik Géza, Váró Béni, és Kovács Gábor tagokból álló albizottságot saját elnöklete alatt hívja össze és hogy az javaslatot tegyen.

A posta és távirtda igazgatóság évi jelentése tudomásul vétetett.

A törvényhatósági közutak 1905—6. évekre szerkesztett költségvetési előirányzata elfogadtatván kihirdetés végett a vármegye alispánjának kiadott.

A közigazdasági előadónak érdekes jelentéséből kitűnik, hogy csapadék július hó folyamán is kevesebb volt, mint szükséges lett volna. Fogarason összesen csak 55 mm. csapadék hullott le. A száraz időjárás az aratási, behordási és cséplési munkálatokra kedvező volt ugyan, de annál hátrányosabb volt a kapás növényekre, főként pedig a takarmány félékre és fűvelőkre. A sarju mennyisége csak felét, sőt legtöbb helyen csak harmadát fogja elérni a rendes hozamnak és a legelők szintén igen kevés táplálékot nyújtanak. A legnagyobb takarékoság mellett is aggodalommal eltelve tekintetünk az állatok kiteleltetése elé.

nagyravágyás, ide nem hat a nagyvilág lár-mája, el van ez itt rejtve, távol a világ zajától, körös-körül sötét magasba törő fenyőkkel sűrűn benöve s ezek komoly méltósággal tekintenek le a régi mohos falu zsindeyes épületekre, nem törődve semmivel közönyösen vesznek mindent, mik évek hosszu során ott közelükben történnek; csak a bujdosó szellő suttog olykor csendben altatóan, avagy fölváltva dühös orkán képében tördeli, zuzza a sugár fenyők karosu derekát.

A mint egymagamba bolygok, eszembe jut, hova tűnt el, hol van az a sápadt, szomorú halvány asszony, aki egyszer velem itt bolyongott, ide jött gyógyulni. Aki annyit mesélt s azt mondta: újból el jó majd tavasszal, ha lessz még annyi ereje, majd ha új lomb hajt, friss virág fakad, akiről azt mondta a világ, hogy elmebajos, pedig csak nagy beteg volt: a lelke fájt. Hiába vártam, többé nem jöhet, többé nem találkozhatom vele, későn jöttem — helyette egy frissen hantolt sirt mutattak s azt mondták: Ő pihen alatta... Itt nyugszol hát végre annyi megpróbáltatás, szenvedés után, megpihent sokat zaklatott érző szived. Nem jössz már soha vissza, nem fogod előttem feltárni szived minden keservét, lelked minden gon-

dolatát, hogy azután mindketten elsirassuk szomorú sorsunkat. Nem tudsz már gyönyörködni kora reggel kelve, a nap első aranyos sugarán, mely beragyogta a te szomorú arcodat, nem busongsz a nap lementén azzal a gondolattal, vajjon megéred-e újból feljöttét és mit hoz a holnap; nem nézesz elmerengve könnyben uszó két csillogó, sötét szemeddel, kérdő tekintettel a csillagok ezreire, mintegy választ várva arra, mi van ott a ragyogó birodalmon túl, üdvösség vagy kárhozat? Nem gyönyörködöm többé [abban, amint a hold ezüstös sugara mindent betöltő mesés fényével a te bánatos szenvedő arcod közé gloriát vont. Nem rendezzük együtt a verandán a clematis kuszó indáit, nem figyeljük nyílnak-e már lilás virágai. Nem hajolsz már többé aggódó arccal nyíló fehér violáid, pompás színű árvácskáid fölé, vajjon letört-e, rombolt-e köztük a vihar, avagy bár azokat meghagyta-e a te gyönyörűségedre, hisz már ugyis csak ezek maradtak meg neked, ott ültél köztük a legtöbbet, csak azok tudták onyhiteni, elfeledtetni szomorú létedet, azoknak panaszkodtad el sohajtya azt is, amit tőlem talán elhallgattál s én hiszem, hogy ezzel a bódító itallal szállt el a te lelked is. Hoztam azokból sirodra is s nem tudom az a fájóbb könny, ami érted hull, vagy amit

magamért, hogy itt maradtam, hullatok. Nem vágyol ugy-e vissza örökeötét lakodból, nem is tér vissza azért lelked, hogy kérdőre vonja tőlem, miért bolygatom itt e sorokkal lelked, életed szomorú meséjét.

Ott ültünk ketten, úgy emlékszem, mintha csak ma lett volna, az egyszerű fapadok egyikén, mintha most is látnálak feket gyászruhában, mely úgy simult hozzád, mintha egy élettelen szobron volna, összekulcsolt, halvány átlátszó, fehér kis kezéd térideken pihentetve, valamint mindig vártál, kerestél, hisz mindig révedező tekintettel bámultál messze-messze tul a kék hegyeken s ilyenkor csak azt láttam fényesebb, ragyogóbb lesz két szemed a felosillámló könyvtől s talán ilyenkor jól esett neked is, ha van valaki melletted, kinek elpanaszold, kivel megoszod bánatod, szünetelt ilyenkor hulló könnyed is csend volt körülünk, csak a te vékony erőtlen hangod mesélt:

— Tavasz volt akkor is a fény, a dal az élet visszatérte, elfedte kis házunk táját az akác sűrű lombja s édes illata ringatta az én álmokkal eltelt ifju lelkemet. Boldog, gondtalan voltam, nem ismertem mi az élet, nem annak kisebb nagyobb keserveit, nem törődtem semmivel, csak a saját énemmel. Azután jött, Isten tudja honnan, akkor nem

Uj! Fényképészeti cikkek. Uj!

Tisztelettel kéri a nagyérdemű közönséget, hogy fényképészeti szükségleteiket nála szerezzék be. Minden jutányos árban számíttatik.

THIERFELD DÁVID könyv-, papír- és zenemű-kereskedésében legújabb mindenemű fényképészethez szükséges dolgok kaphatók.

Több község határában jégkarak is voltak, így Alsóporumbák, Nagyvajdafa, Vojla, Dridiff, Fogaras és Felsőkomána községek határában.

A jelentést tudomásul véve a bizottság elhatározta, mikép a vármegye alispánját, hogy az országszerte és így a vármegyében is mutatkozó takarmányhiányra való tekintettel a legszélesebb körben hívja fel a lakosságot, miszerint a takarmány és egyéb termények eladásánál ne engedje magát a mostani magas piaci árak által magát megtevesztetni, hanem főleg a takarmányból csakis a valódi felesleget adja el, nehogy a tél folyamán haszonállatait eheztenni vagy esetleg eladni volna kénytelen és ezzel kapcsolatban felhívandók a községi elöljáróságok, hogy az elemi csapások (szárazság jégkár) által okozott károkat úgy a közgazdasági előadóhoz, mint adóleírás céljából az illetékes hatósághoz 48 óra alatt mindenkor bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényhatósági állatorvos július havi jelentése szerint az állatok egészségi állapota kedvezőtlenebb volt a mennyiben járványos állatbetegségek körül sertésvész Ludisor 2 udvaron 3 drb., Reusor 3 udvaron 4 drb., Szevesztrény 3 udvaron 3 drb., Fogaras 1 udvaron 2 drb., Vojla 1 udvaron 1 drb., Kucsuláta 1 udvaron 1 drb., községekben, lépfene Bethlen 1 udvaron 1 drb., Sarkaica közlegelőn 1 drb., Persány közlegelőn 1 drb. és Alsóuca kincstári majorban 1 drb. községekben, bivalyész Illény és Kopacsél községekben 1—1 drb. lett megállapítva a hatóság által, hogy az óvintézkedések szigoruan és pontosan foganatosítva lettek leginkább bizonyítja azon körülmény, hogy Ludisor községet kivéve a sertésvész járványossá sehol sem fejlődött sőt a lépfene és bivalyész meg is szűnt a nagy szárazság és meleg dacára.

A vasuti állatforgalom teljesen lanyha

volt, mert csakis 46 drb. szarvasmarha lett feladva illetve állatorvosilag kezelve. A jelentés tudomásul vétetett.

A tisztifőorvosnak jelentéséből kitetszik, hogy dacára a rekkenő és szokatlan forróságnak az ember egészségügyi állapota kedvező volt a törvényhatóság területén csakis a meghűlésekből keletkezett légző és emésztő szervek hurutos egyes betegedései merültek fel kedvező lefolyással. Közegészségügyi szempontból megvizsgáltatott 4 vendéglő és 10 korcsma kielégítő eredménnyel. A fertőző betegségek körül felmerültek roncsoló toroklob 14 eset Oláhujfalu 7, Keletifelsőszombatfalva 5, Ludisor 1, Alsóuca 1 eset, melyek mind beoltattak és ezek közül meggyógyult 13, meghalt 1. Vörheny 3 eset Fogaras 1, Alsóárpás 1, Alsóporumbák 1 eset, melyek részben gyógyultak, részben gyógykezelésnek. Vereshimő 2 eset Fogarason gyógykezelés alatt. Szamarhurut 1 Kisberivojon gyógykezelés alatt. Hasi hagymáz 1 eset Fogarast kezelés alatt.

A vármegye közpórházában júliusban felvétetett 35 egyén, június végén maradt 11 összesen 46 beteg, kik közül gyógyulva elbocsátott 22, javulva 1, meghalt 1 és július 31-én további ápolás alatt maradt 22 beteg.

A jelentés tudomásul lett véve, ezzel a tárgysorozat kimerítettén, délelőtt 11 órakor elnök az ülést bezárta.

Főrabbi beigtatás.

A fogarasi izr. hitközség kiváló főrabbiját elvesztvén, hosszú és alapos kutatás után végre megválasztotta az új főrabbit, kinek már rokonszenves külseje, kiváló tehetségei is jogosultnak ígérnek a reményt, amelyet a hitközség hozzáfűz. Ez a remény nem egyéb,

mint kiváló elődje örökének nemcsak fenntartása, hanem előbbre vitele, felvirágoztatása is. Hogy ez teljesebbé megy, előre is látjuk és mivel mi nemcsak vallásfelekezetének bajnokát, hanem városunk, vármegyénk, szóval a közügyek erélyes emberét is sejtjük az új főrabbi-ban, ez uton is üdvözljük őt új otthonában.

A fogadó küldöttség elutazása.

Augusztus hó 30-án utazott el a fogadó bizottság Alsóporumbákra, hogy a vármegye határában üdvözölhesse a vendéget. A küldöttség tagjai: Fleissig Jakab, Hirschhorn Lippmann, Kaufmann H. Bernát, Dr. Lessmann Henrik, Schul Henrik, és Thierfeld Dávid, a kora hajnali órákban a legjobb hangulatban értek a megye határszéléhez és örömmel várták az érkező vonatot. Végre berobogott az állomásra, magával hozván a várva-várt főrabbit: Dr. Kelemen Adolfot, kinek kíséretében, a most elhagyott nyiregyházai hitközséget Klár és Fleiner tagok képviselték. Vele jött még a losonci Dr. Vajda és a ceglédi Dr. Feldmann rabbi is. Az érkezőket Dr. Lessmann Henrik lelkes és igaz rokonszenvet eláruló beszéddel üdvözölte, mire Dr. Kelemen főrabbi gyönyörű beszédben válaszolt. A bemutatások után tovább utaztak Fogaras felé.

A megérkezés.

Az állomásnál husz kocsival várta a diszes fogadó küldöttség az érkezőket. Az izr. hitközség elnöke: Fleissig Gyula szép beszéddel köszöntötte az egyhangu-

érdekelt, egy idegen hozzánk, napról-napra találkoztunk, együtt voltunk s már megszoktam őt is csak úgy közömbösen, mint mindent, csak azzal nem tudtam kibékülni, miért kisértet lépten-nyomon, miért feledi tekintetét oly hosszasan rajtam, miért lesi el minden gondolatom, miért borul el arca, ha néha elkörmolyodom, hisz én őt úgy sem szerettem, terhemre volt az ő nagy ragaszkodása, sajnáltam, hogy fájdalmat okoztam neki közönyömmel, egyebet nem tehettem.

Azután jött a forró nyár tikkasztó melegével, amely égető leheletével virágot perzsel, gabonát érlel. A rózsák magas törzseikről bágyadtan csüggeszták le elalélt fejüket s leforrázva állt a délignyiló töleséres virága, összesodorva levelei; nem tudom mi, de valami önvád szállt a lelkembe, fájt látni ott mellettem azt a szomorú fiút s már úgy éreztem, nemcsak a távol rokon kötelék fűz hozzá, hanem egy melegebb érzés is mellette van, megszoktam már, mint valami édes barna árnyat, kinek költsége megnyugvással tölt el.

Egyszer együtt ültünk a kis szalon csöndjében, én egy kis zsámolyon kézi munkámmal, ő pedig távolabb egy ablak mélyedésbe húzta meg magát s a kezében levő lapra hulltak, peregték könnyei. Nem tudom e pillanatban mit éreztem, hisz én eddig férfit sirni soha sem láttam, csak azt tudom még, hogy oda rohantam hozzá, átfogtam édes, szomorú, könnyes arcát két karommal, oda borultam széles vállára s csak akkor tér-

tem magamhoz, mikor mindketten hangosan zokogtunk. Összefolyt hulló könnyünk s a világon e könnyek közepette én voltam a legboldogabb. Ugy éreztem, történhetnék bármi, elszakadni tőle soha sem tudnék, nem bírná ezt el a lelkem, egész lényem odanőtt hozzá elválaszthatatlanul; egy gondolatunk, egy ál-munk, úgy szerettem egész lelkemmel, mint senkit e világon; boldogabb teremtmény nem volt, mint én, mikor ott pihent fejem közel az ő dobogó szívéhez s elhallgattam órahszszat érces, csengő hangját, melylyel biztatott, hogy soká, hogy mindig fog szeretni, simogatta gyöngéden az én kócos hajamat s én belenezhettem hosszan, édes sötét szeméibe, hisz ez volt az én menyországom, édes boldogságom, mindenem. Minden elképzelhető gyöngédséggel, kedvességgel halmozott el, igyekezett minden pillanatomban kellemessé tenni, gyöngéd dédelgető szavai, mosolya mind nekem szólott, aggódó szeretete, mely megvédett még a szellőtől is. Azután nem-sokára a felesége lettem. Magával vitt messze otthonomtól, csupa idegen emberek közé, ott hagytam a kis tanyát, honnan mint gondatlan gyermek léptem ki, telerajzolva lelkem édes, bűvös képekkel, álmokkal s akkor nem gondoltam, hogy megtörve, széttépve térek újból vissza. Ott hagytam az édes otthon-t, hol mint játszi gyermek halmot építettem elomló porondból, hol napestig a tarka lep-kék ezereit gyönyörrel néztem, ott hagytam mindent, ott nyugalmat, boldogságot, szeret-

timet, hisz ő vele indultam utra és ez megnyiható a fájó bucsut. Új otthonom lekötött s így telt el egy év események nélkül. Haladt az idő — mesélte tovább — s őszre vált, a pusztulás, rombolás, elmulás ideje, amely kiméletlenül magával visz mindent, mi lelkünk öröme, gyönyöre volt s így álltam én is megfosztva egymagamban. Sirt az őszi szellő s jajjba fult a gyöngédsége, hová szeretete — mi lett a boldog családi fész-künkönk — arról többet tudott beszélni a nagy világ, de még többet egy mesés szöke asszony közbejött. Künt is oly szomorú, borus volt minden, mint az én lelkemben, azzal a különbséggel, hogy oda künt még felderül ma vagy talán holnap, de az én lelkemnek még reménye sincs egy napsugaras pillanatra. Csak mult nap-nap után s minden perae több aggodalmat, bánatot hozott részemre.

Ezután már csak mint vendég jött haza az uram s akkor is mogorván, kedvetlenül, talán egy kis önváddal, szánalommal irántam. Rebesgették mindenütt ta közöttünk szakitást s én még akkor is annyira ragaszkodtam hozzá, annyira hittem neki, hogy minden mende-mondát kósza hirnek vettem s biztam saját erőmben, az én szerető szívemben, hogy magamnak megtarthatom. Elnéztem hibáit, el gyöngédtelenségeit, mosolygó arccal álltam akkor is előtte, mikor azt hittem, hogy a szívem szakad meg fájdalmában, de mind hiába minden, lekötni úgy se tud-

lag választott, szeretett főrabbit, mire ő meghatottan, hálás, szép szavakkal köszönte meg a benne helyezett bizalmat. Az izr. nőgyelet nevében: Fleissig Lipótné elnöknő gyönyörű csokrot nyújtott át a főrabbi szeretetre méltó nejének. És ez igazán kedves gondolat volt, hiszen nő a nőhöz, legközvetlenebbül a virágok nyelvén szólhat.

A bevonulás.

A diszes kocsisor lassan megindult és megérkezett az izr. templomköz elején felállított diadalkapu elé. A zöld lombokból, nemzetiszínű diszítésekkel összeállított diadalkapu meglepően kedves benyomást tett, különösen szép volt a templom kapuig két sorban ültetett fenyőállé, zöld füvel behintett utjával. A fenyősor előtt fehérruhás iskolás lányok és fiúk voltak kétsorban felállítva. A diadalkapu előtt, az izr. ifjuság nevében Fleissig Sándor üdvözölte a főrabbit, mire ez szeretetteljes szavakban válaszolt és ezután az egész kísérettel bevonult a templomba.

A beigtatás.

A gyönyörűen diszített templomban a fehér-piros-zöld szín dominált. Mint általában az egész ünnepély jellege magyar volt. A zsufolásig tömött sorokban a legnagyobb rend uralkodott, ami az előzékeny rendezőség érdeme. Dr. Schul Albert, Dr. Hochmann Nándor, Berkó Adolf és az ifjuság buzgalkodtak a rend fentartásán. A diszes közönség sorában ott láttuk a különböző felekezetek lelkészeit, a hivatalok főnökeit, a város főbiráját, főszolgabi-

tam, meg volt írva, hogy szakitanunk kell örökre s midőn már apró fehér pihék szálltak a légben s fehér takarót vontak a rétre, a mezőre, jéggé fagyott a csevegő kis patakok, zuzmarás, pihés, száraz kórót lengetett a szél, én újból visszakerültem a gyermekkori kis hajlékba, de itt nem volt nyugtom, hisz minden mi ott volt körülte, nem feledtető, hanem emlékeztető volt egy éves boldog álomra, mely szövődött napsugárban, tavasz virradatban, lombfakadás új élet kezdetén s kegyetlen kezű démonok ragyogóra, színesre festették az én szerencsétlenségemre; hol lombos akácok örködték felettem azzal a titokzatos selyemhangu mesés, édes suttogással, akkor és most száraz hólepte ágai csak ijeszítő sötét árnyat vetnek magok elé. Nem tudom ott sem feledni, ezért jövőm minden évben ide a zugó fenyves közé, gyöngye testem, elgyötört lelkem itt lel még egy kis vigaszt, enyhülést, itt is tér meg örökre pihenni.

Most itt egyengetem a göröngyöt sírodon, melyet még itt éltél köztünk, együtt tapostunk s most azok borítanak el téged. Rendezgetem árván hagyott kedvenceidet, a fehér violákat, tarka árvácskákat koszoruba, fejfádra s balzsamos illatukkal talán ide röppen a te fehér lelked is, mint egy biztatóul: „De jó ott lenn megpihenni — oda lenn majd nem fáj semmi!”

rót stb. stb. A karzat bájos hölgyekkel volt tele. Az ünnepélyes beigtatás alatt az új főrabbi láthatóan a legnagyobb meghatottsággal küzdött. A két szép beigtató beszéd után könnyes szemekkel lépett a szószékre, s halk, meghatott hangon a zsoltáriró szavaival kezdte beszédét. Hangja mind jobban jobban erősödött, lelkesedése nőttön-nőtt és áhitatos csendben, meghatott és magával ragadott hallgatóság között végezte be remek beszédét, mely a vallássosságtól és a hazaszeretettől ragyogott.

Az ebéd és bankett.

A beigtatás után a vendégkoszoru Dr. Lessmann Henrik vendégszerető házában gyűlt egybe, s kedélyesen töltve az időt este a Mexikóba bankettre ment, ahol 120 ember vett részt. Az első felköszöntőt Dr. Kelemen Adolf mondta a királyra, elragadva hallgatóit kiváló szónoki tehetségével. A vacsora folyamán érkezett távol üdülő főispánunk távirata, melyben hosszasan, meleg szavakkal üdvözli a főrabbit és a hitközséget, mire Dr. Kelemen lelkes felköszöntőt mondott a főispánra. A vacsora alatt számos felköszöntő hangzott el. Beszért a többek között: Dr. Hochmann Nándor, Dr. Lessmann Henrik, Dr. Rosenberger János stb. Különösen elmés volt a ceglédi rabbi ötlettől sziporkázó, toasztja, melyben végül a hölgyeket köszöntötte fel. A losonci rabbi is eszmékben gazdag toasztot mondott, melyben különösen a fogarasi izraeliták magyarságát tüntette ki. A kedélyes társaság sokáig együtt maradt.

Az elutazás.

Aug. 31-én még egyszer összegyűlt a vendégkoszoru, Schul József házában ebédre és ott elbucszván, délután fél ötkor az idegen vendégek elutaztak, itt-hagyván új otthonába a főrabbit, akinek érvényesülését, szerencsését és boldogulását mi is szívéből kívánjuk. Az elutazott kedves vendégek pedig felejthetetlen emléket hagytak maguk után.

H. Gy.

Iparosok kiképzése.

Valahányszor arról a versenyről van szó, mely a nemzetek között az ipar tekintetében mutatkozik, konstatálnunk kell, hogy azon országok iparosai a legvagyonosabbak, a melyekben az iparosok igen műveltek. Tudjuk jól, hogy vannak országok, ahol a lakosság zömét az iparosok teszik s mind a mellett az iparosság boldog és megelégedett.

Nálunk pedig gyakori a panasz, hogy sok az iparos, nagy a verseny, alig van már a kisiparosnak tere a megélhetésre. Tény, hogy nálunk nehéz a kisiparosok sorsa, de az is tény, hogy helyzetüket nem számuk nagysága okozza, mert hiszen ez az ország még jóval több iparosnak is tudna tisztességes megélhetést biztosítani, hanem igenis a baj abban gyökerezik, hogy más nemzetek fejlettebb iparával szemben nem vehetik fel

sikerrel a versenyt. Nekünk egészen a legújabb időkig alig voltak szakképzett iparosaink, sőt műveltségük nem haladta meg a köteles népiskolai tudás határát.

Csak újabb időben fordítottak gondot az iparosok kiképzésére. S ennek a javára kell betudnunk, hogy a magyar ipar az utolsó időben nagy lendületet vett. De még mindig tapasztaljuk azt is, hogy egyre szorít bennünket az importált ipartermékek sokasága s sok tekintetben indokolatlan az iparosok felajdulása, ha mégis a külföldi árut vesszük, nem hazait. Miért? Azért, mert nem egy iparcikk van, amit iparosaink nem tudnak előállítani, vagy ha tudják is messze mögötte marad a külföldinek, vagy pedig ha minőségére hasonló, két annyi az ára. Hogy az ezen téren mutatkozó hiányokon segítsünk, országszerte megindult a mozgalom iparkiallitásokat rendezni s éppen az utóbbi időben több helyen rendeztek ilyen kiállítást.

Ha ezen országos mozgalmakat és törekvéseket bíráljuk, úgy tűnnek azok elő, mint egy nap épület emeleteinek szüntelen és megfeszített erővel való tatarozása. Folyton javítjuk az emeleteket, elismerésre méltó igyekezettel, azon vagyunk, hogy épületünk csinos, tartós és versenyképes legyen. S mindezen igyekezetünk mellett azt vesszük észre, hogy nem bírjuk a külföldet elérni, nem bírnunk a nyugati művelt ájlamokkal lépést tartani, még kevésbé azokat tulszárnyalni. Hol itt a hiba? Mitévők legyünk? A hiba ott van, hogy rozoga alapra építünk. Iparépitményünk fundamentoma inog, ezt kell elsősorban megerősíteni és merjük állítani, hogy míg ezen nem segítünk, a mostanában forszírozott iparkiallitásokkal sem érünk célt.

Melyek hát épületünk fundamentomai? Feleletünk egy szó: iparostanoncaink. Ezeket kell nevelni, jobban mondva ezekből kell nevelni olyan iparosokat, mely a műveltség összes kivánalmaival lépjen ki az életbe, ismerje a külföldet és legyen széles látóköre. Ez az a mi mai iparosainknál hiányzik. Szóval ismerjük meg azon iparosok számát, akiknél megvan a szorgalom és igyekezet, de alacsony műveltségénél fogva nem bír érvényesülni. A száz közül csak egy példát: állítólag híres a szegedi halbicska. Hát híresnek híres, de meddig terjed a híre? Ne kutassuk. Messze állunk mi még Scheffield és Szollingentől. Álljunk szóba egy magyar késmesterrel és váltsunk szót egy angol iparostársával, nyomban látni fogjuk a nagykülömbiséget. Az angol mivelt, tanult, világlátott, nagy üzleti összeköttetésekkel bíró iparos és ezt alapképzettségének köszönheti. A mieinknek látóköre pedig az ipartársulatokon túl nem terjed.

Iparosainkat tehát nevelnünk kell előbb enélkül nem érünk célt, még ha szátával rendezük is az iparkiallitásokat. Önálló felfogásra és kompozícióra a tanulatlan elme nem jön soha. Az ipartörvény revíziója már küszöbön van. A törvény iparoktatási részétől függ igen sok, mert hiszen közel 100.000 tanoncunk van az országban. A törvény revíziójával véget kell vetni annak az abszurd állapotnak mely ma uralkodik. Mert hiszen ma segédde avatható az analfabéta tanonc is. Ilyen legyen hivatott arra, hogy mint mester megállja helyét? Van pedig belőlük elég sok, s ez a főbaja a mi iparunknak.

Nem lehet célunk ehelyütt az iparosnevelés vezérelvét előadni, csak arra kívánunk rámutatni, hogy iparunk felvirágzását

mindaddig nem fogjuk elérni, míg népünk lelkében meg nem gyökerezik az a meggyőződés, hogy egy iparosnak, ki a mai világban boldogulni akar, többet kell tudni az írás és olvasásnál.

Cs. E.

H I R E K.

— **Áthelyezés.** Veres Gyula cs. és kir. hadnagy a fogarasi m. kir. áll. ménesből áthelyeztetett Nagykőrösre mint segédtszt a m. kir. állami méntelephez.

— **Esküvő.** Pop Virgil Lugosról augusztus hó 30-án délután 4 órakor esküdött örök hűséget Rosca Adélnak a fogarasi gör. kath. templomban. Szerencse és boldogság kísérje az ifju párt.

— **Uj áll. főgimn. tanárok.** Schmitt Alajos, matematikus, fizikus és Zalay János klasszikus-filológus (latin-görög) tanszaku tanárok városunkba érkeztek s állásukat már el is foglalták. Midőn ezt a hirt regisztráljuk, egyuttal kívánjuk nekik, hogy uj otthonukban, körünkben jól érezzék magukat.

— **Cseka Aladár** zenetanár zeneleckéit megkezdi óránként 1 kor. 40 fillérével. Elvállal zongora, hegedü és énektanítást. Jelentkezések kéretnek az órák beosztása végett mielőbb. Lakása, Bruckenthal-utca „Furnica“-féle házban.

— **A főrabbi beiktatásához.** Hogy közönségünket tájékoztassuk azon általános helyeslésről, mely az izr. hitközség szerencsés rabbiválasztásával egyetért, a 150 drb. üdvözlő távirat aláírása közül néhány nálunk jobban ismert kiválóbb egyén nevét közöljük: Bauszner Guidó, főispán. Nyiregyházi izr. hitk. Mattanovich Adolf kir. tanácsos, Pancsova th. város polgármestere. Dr. Meskó László orsz. képviselő. Dr. Acsády Ignác, a magyar tudományos akadémia tagja. Kornfeld igazgató, Majnal titkár és Pfeiffer tanár. Nyiregyházi ág. hitvallásu evangélikus főgymn tanárkara. Adorján ág. ev. lelkész. Dr. Mandl Pál orsz. képvis. Bánoczi József. Megyevidéki ortodox előljáróság, Maros-Vásárhely. Goldmann József Budapest. Krausz főrabbi, Debrecen. Dr. Varó Nagy-Kikinda. Dr. Horovitz, a boroszlói rabbi szeminárium tanára és neje. Kayserling budapesti rabbi. Dr. Simonsen tanár, koppenhágai tanár. Dr. Perls Ármin pécsi-, Dr. Herczeg Manó kaposvári-, Dr. Hoffer Ármin veszprémi-, Dr. Steinherz székesfehérvári-, Dr. Lövy Ferenc marosvásárhelyi, Dr. Neumann Ede nagykanizsai-, Dr. Eisler Mátyás kolozsvári-, Vesel tordai-, Lebowics baranya-mágocsi főrabbi stb. stb.

— **Az Oltba fulladt.** A napokban Weber Mihály 11 éves földvári fiu fürdés közben az Oltba fulladt. Szülei, kik nem tudták, hogy az Oltba ment fürdeni, napokig keresték, míg végre kifogták hulláját az Oltból.

— **Éjjeli csendzavarás.** Nem hiában holdtöltte van, — tudvalevőleg a szerelmesek ábrándozásának ideje — nem is tud az emberiség harmincon túl levő része aludni. Még pedig nem azért, mintha őket fogta volna el a szerelemvágy! Hanem a szerenádok adó szerelmes ifjoncok fájdalmas és fülsiketítő hangcsalása miatt, amit ideáljaik ablaka alatt cselekedtek, érthető szomorúságára a szomszédoknak. Rendőri orvoslást kérünk!

— **Fogaras r. t. város.** Az „Ujság“ szeptember 1. számának, Vidék c. rovatában olvassuk a következő hirt: Fogarason mozgalom indult meg, hogy a nagyközség r. t. várossá alakuljon. Eddig kétszázhatvanhat

adófizető írta alá a kérvényt, melyet a községi közgyűlés legközelebb tárgyal, ahol annak elfogadása biztosítva van. Az őszi vármegyei közgyűlés foglalkozik majd a kérdéssel. Azt hiszik hogy Fogaras nemsokára átalakulhat r. t. várossá. Midőn e hirt, melyet az „Ujság“ mult vasárnapi csere példányunkból vett át, közöljük, egyszersmind biztosítjuk nevezett lapot, hogy Isten segítségével siker fogja koronázni törekvéseinket

— **Brassó—fogarasi vasut.** Brassó sz. kir. város képviselőtestülete mult évi november hó 11-én tartott közgyűlésén elhatározta, hogy a város a Brassó—Vidombák—Fekete-halom—Fogaras h. é. vasut kiépítéséhez azon feltétellel, hogy az építkezés 3 éven belül megkezdessék, 60.000 kor. névértékű törzsrészvény vásárlása által hozzájárul és e célból törlesztéses kölcsönt vesz fel és a város tulajdonát képező telkeket ingyen engedi át a vasut építésére. A képviselő testület ezen határozatát — a mint most értesülünk — a kereskedelemügyi m. kir. miniszter a belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnökkel és a pénzügyminiszterrel egyetértőleg jóváhagyta, azon megjegyzéssel, hogy a mennyiben a város a hozzájárulási összeget kölcsön útján kívánna fedezni, a kölcsön felvétele ügyében az 1888. évi t.-c. 7. §-ának 8-ik bekezdésében foglalt rendelkezés szerint hozandó határozat, illetve a kölcsön felvétele előbb kormányhatósági jóváhagyást igényel, és ennek megtörténte előtt a most jóváhagyott határozat sem lesz végre hajtható.

— **Fogas az Oltban.** A halszegény Olt egy izletes uj halfajjal gazdagodott. A sepsi-Oltvölgyi halászati társulat 1902-ben nagyszámu fogas halpetét helyezett el az Oltban; ezt a műveletet 1903. és 1904-ben is folytatta, s most meg van az eredmény, többhelyen fogtak szépen kifejlett fogasokat.

— **Értesítés.** A fogarasi ev. ref. egyházközség elemi fiu- és leányiskoláiba az 1904—1905-ik tanévi beiratások a folyó évi szeptember elsején megkezdettvén, azok a Bethlen-utcai leányiskolai helyiségben Pápay József igazgató-tanító által folytatólagosan eszközöltetnek délelőtt 8 órától 12 óráig. A beiratasi díj: ev. református tanulóért 70 fillér, más hitfelekezetűért 1 kor. 10 fillér, a tandíj: református tanulóért 2 kor., más hitfelekezetűért 4 korona egy tanúvra; miről a szülők és érdekeltek ezennel értesítetnek.

— **A rom. kath. elemi fiu- és leányiskolában** a tanítás szept. 5-én a „Veni sancte“ kezdetét veszi. Azon t. c. szülők és gyámok, kik gyermekeiket még be nem iratták, felhivatnak, hogy ezt mihamarabb eszközöljék. A szegény tanulók bizonyítvány alapján a tandíjfizetés alól felmentetnek és részben tankönyveket is kapnak. A fuiskolában néhai Bucska János tanító állását szerzetes tanító által töltötte be az egyház s így a fuiskolát szerzetes tanítók vezetik.

— **Romániában nem lesznek hadgyakorlatok.** A mint a romániai lapok írják a román hadügyminiszter elrendelte, hogy tekintettel a nagy szárazságra és nagymérvű vízhiányra, a szeptemberben tartatni szokott nagy katonai gyakorlatok, az idén mellőztessenek.

— **Próbamozgósítás Erdélyben.** A kolozsvári honvédkerületi parancsnokság próbamozgósítást rendelt el, amelyben az erdélyi honvédezek vesznek részt és pedig a kolozsvári 21., a marosvásárhelyi 22., a nagy-szebeni 23., és a brassói 24. honvéd gyalog ezred, továbbá a marosvásárhelyi 9. honvédhuszár ezred. A mozgósítás helye Marosvá-

sárhely, a hova a honvédkerületi parancsnok a törzstisztekkel megérkezett. A tartalékos honvédek naponta százával vonulnak be ezredeikhez, amelyek azonnal indulnak Marosvásárhely felé. A mozgósítás által ugyszólván az egész Erdély alarmirozva van, mert az egyes ezredeknek zászlóaljai Kolozsváron, Nagyenyeden, Deésen, Marosvásárhelyen, Besztercén, Nagyszebenben, Déván, Erzsébetvárosban, Brassóban, Fogarason, Kézdivásárhelyen, Csikszerezdán és Szamosujváron állomásoznak. A próbamozgósítás 26 napig tart, a mely idő alatt Marosvásárhelyen több mint 15.000 honvéd lovas és gyalogos lesz összpontosítva. A hadvezetőségnek az ivóvíz okoz nagygondot, mert a nagy szárazság következtében Marosvásárhelyen és környékén csaknem a legtöbb kut kiszáradt és különösen a lovak itatására szükséges nagy mennyiségű víz előteremtése és a takarmányhiány fog nagy nehézségeket okozni. A próbamozgósítás hozzávetőleg 1 millió koronába kerül.

CSARNOK.

Az emlék.

Írta: Vogel Viktor.

Galánta — 20 perc megállás! — Halattszott a vonatvezető erős hangja, mire a sok utas között egy önkéntes is leszállt a vonatról és sietve haladt a kijárat felé. Kiss Jenő szababságot katona volt és a messzi idegenből tért vissza hazájába, honnan éppen egy éve olyan nehezen távozott.

Nagy figyelemmel végig nézte az állomáson várakozó közönséget, de rokonra, ismerősre nem talált a tömegben. Megvárta hát, míg a vonat, mely őt messziről ide hozta, tovább haladt, aztán hátat fordítva az indóháznak a község felé indult.

— Senki! . . . no ez szép fogadtatás, de hát én vagyok a hibás; természetesen hogy én, mert egy betűvel sem jeleztem érkezésemet. Mindegy! most már bemegegnek magamra is.

Igy töprenkedett magában Jenő, miközben egy elég hosszú gyalog séta után befordult egy szépen gondozott, virágágyakkal díszített udvarra. Itt lakott Kiss József mérnök, Jenőnek édes bátyja. Már több év óta nem látták egymást s így ezen találkozásuk nem kis örömet okozott a jó testvéreknek. Kiss József ott ült dolgozó asztala mellett s egész figyelmével munkájába volt merülve. Kivülről erős kopogás hallatszott s mielőtt szólhatott volna már felnyitott az ajtó s a két testvér tárt karokkal sietett egymás felé. Nagy örömeiket, boldogságukat elárulta a szemekben harmatként csillámló könny . . . a hosszas hallgatás . . .

A viszontlátás öröme nagy volt mind a két testvérnél. Jenőnek természetesen sokat kellett beszélnie mindenről, ami fontosabb volt elválásuk óta. Majd rendbe szedte öltözetét és reggelizni mentek.

— Mond csak — folytatta bátyja kérdéseit a reggeli közben — hogy telt ott . . . ott a messzi távolban katona?

— Sokat láttam s szép volt minden, a mit megismertem, csak a kaszárnyában töltött idő volt terhemre mindig és mindenben s úgy érzem, hogy egy korlátolt világból kerültem ki a tiszta, szabad levegőre, egy korlátolt világból, melyben még a levegő is más, mint itt köztetek. Hanem hát sokkal jobban érdekel engem édes bátyám az, mit utolsó leveledben írtál, hogy házasodni akarsz.

— Igen, úgy van most is minden, mint irtam. Ma éppen meg vagyok hívva Vilmáékhoz ebédre s minthogy itt vagy, természetesen velem fogsz jönni és látni fogod a kedves gyermeket. Azt hiszem különben, hogy mindenben meg fogsz elégedni galántai élettemmel.

A délelőtti természetesen gyorsan eltelt a kedélyes beszélgetés közben és közeledett az ebéd ideje.

— Menjünk — szolt Jenő, kardját fölcsatolva karcsu oldalára. A széles országuton keresztül haladtak és egy csinosan tervezett új ház előtt állottak meg, mit Jenő előbb alaposan megnézegetett s azután beléptek a tágas udvarra, mely után egy nagy terjedelmű, messze benyúló gyümölcsös kert következett.

— Ez lesz hát az én birodalmam! — Mondta Kiss boldogan.

— Adja Isten, hogy paradicsomat lelj fel benne, paradicsomat, melyben boldog álmaid soha véget ne érjenek . . .

Az udvar jobb felén, szép park ölében jól gondozott virágágyak feküdtek, melyeknek szép virágait az ős eltemetni készült. Zaj csak a konyha felől hallatszott, hol az edények csörömpölése, elnyomta néha azt a hamis hangot, mely a tót nyelven éneklő család zenehallásáról nem a legjobb bizonyítványt állította ki.

Nemsokára a szobákban is élénkebb lett az élet s az előbbinél lágyabb, kedvesebb hang ütötte meg a vendégek füleit.

— Halod?! . . . Ez Ő . . .

— Gondoltam — szolt Jenő. — Kedves, igazán kedves hangja van.

Beléptek az előszoba ajtaján. Vilma éppen egy gyors csárdást játszott a zongorán, míg a mama a terített asztal körül intézkedett. A kard csörgésére a zongora és énekhangok hirtelen megtörttek s nagy volt az öröm a vendégek megérkezése felett.

Ebéd után Vilma és Jenő a zongora mellett feglaltak helyet. A beszélgetés, mely az ének és zene szüneteket betöltötte, igen kedélyesen folyt s az öröm gyakran csalt mosolyt ajkukra. Jenő természetesen alig birt felelni az egymást követő kérdezősködésekre, amelyekkel leendő sógornője elhalmozta . . .

— Milyen volt a katona élet . . . merre járt s mit látott? — Mikor pedig már mindezekre kimerítő választ adott, még azt is, hogy volt-e már szerelmes?

— Voltam, de csalódtam s azt hiszem, hogy akár hányszor is leszek, csalódás lesz

a vége. Csak álmodunk igaz dolgokról s így a szerelemről is, de valójában nincs semmi a mi igaz legyen e földön. Engem legalább arra tanítottak tapasztalataim, hogy hazugság minden . . . minden a világon.

— Óh nem, higgye el, hogy nem; maga csak szeretett, de nem lett viszont szeretve, mert akinek szerelmét viszonzák, akit szintén tisztá és igaz szívből szeretnek, annak nem lehetnek ilyen tapasztalatai, az soha sem fog így vélekedni.

— Elzalat a nap lassan véget ért, leszált az est, de a kedélyes társalgók időt sem találtak még ezt is észre venni s késő este lett mire Jóska és Jenő a jó háziaknak jóéjszakát kívántak . . .

Másnap Galántán kaszinó multság volt. Jenő nagyon jól mulatott és sokat táncolt. Itt ismerkedett meg Ilonkával, egy kedves kis leánnyal, ki azonban egyszerre több helyen is kivetette hálóját. Jenő ezen multság után jó barátságban maradt Ilonkával s mikor eljött Galántáról, emléket is kapott tőle.

Jenő a Galántán töltött idő után megváltozott. Szeretett ismét, szeretett jobban mint valaha. Eszébe jutottak gyakran Vilma szavai, melyek még jobban biztatták, erősebbé tették az Ilonka iránt táplált szeretetét. Hozzá fűzte minden reményét s iránta érzett mély szerelme adott erőt törekvéseihez.

Egy hosszú év telt el ezekután. Jenő mind jobban és jobban bizott szerelmében. De hát hány ember mondhatja el a földön, hogy legszebb reménye, a boldogság utáni vágya teljesedett; hány ember mondhatja el, hogy szíve csak azt a boldog érzelmi világot ismeri, mely örökké napsugaras s a zivatart hirből sem ismeri. Így volt ez Jenővel is.

Egy napon felébredve, foszlani, szakadozni látta álmait, melyeknek öröknek hitt rózsái egyetlen nap alatt elvesztették illatos leveleiket. — Bátyjától kapott levele megmagyarázott mindent. Benne állott e levélben, hogy „Ilonka jegyes“, mit Jenő sehogy sem akart elhinni szemeinek. — De igaza volt.

— Eljegyezte magát?! kiáltott fel határtalan fájdalomában . . . Tehát hazudott . . . hazudott ő is mikor arra esküdött, hogy szeret . . . a fájdalom könnyeket sajtol a csalódott ifju szemeibe, a pamlagra hanyatlott és hangosan zokogott . . .

E naptól kezdve Jenőnek megszűnt minden bizalma a nők iránt s még erősebben hitte mint valaha, hogy nincs semmi . . . semmi a világon, ami szent és igaz.

A mi körülvette, mindenütt és mindenben csak a rosszat, a romlottat látta és kereste. E csalódása hitelenné tette, megtörte s nem volt meg többé benne a jó és nemes után való vágy. Egy kétségbeejtő meggyőződés vett erőt rajta, hogy nem létezik e földön tiszta, igaz szerelem, hogy a képzeletében alkotott világ csak egy csalfa, hazug álom. Végre elvesztette önbizalmát, nem hitt többé a saját lelki erejében, ingadozóvá lett.

— De a gondviselés nem hagyta őt elveszni, az édesanya szelleme nem késett: eljött, hogy megmentse a szeretett fiu lejtőre dobott testét.

— A csalódott ifju anyja emlékében kereste ezután a megnyugvást és vigasztalást. Felébredt benne és állandóan örködött az édes anyja iránt érzett erős szeretet. Szeretett hát ismét s ezuttal boldogan, mert anyja emléke és szeretete visszaadta őt a hitnek s annak az életnek, melyben élni kívánt.

Négy hosszú esztendő következett ezután Jenő életében. Ez idő alatt semmit sem jegyzett fel notesszébe, de annál többet elmélkedett s látszólag sorsával meg is volt elégedve. Jó barátokkal volt körülveve, kiknek társaságában feledett mindent . . . mindent.

— De jött még egy szomorú napja, melyen mint valami ködfátyol vonult végig lelki szeme előtt minden keserű emlék. Ott ült íróasztala mellett s régi iratait szedte rendbe, melyek között egy már feledésbe merült emlék is hevert. Az Ilonka porcelánra festett arcképe volt. . . .

Nézte . . . nézte sokáig . . . majd elsápadt az arca, keblét a fájdalom fojtogatta, . . . s a következő percben a keserű emlék darabokban hullott a porba.

Nyilttér. *)

Tudomásul.

Özv. Constantinus Jánosné, Farkas Anna fogarasi lakos ezennel közhírré teszi, hogy a brassói kir. törvényszék 6930—1903. szám alatt kelt ítéletével őt, fia: Janovits Sándor kézdivásárhelyi fodrász ellenében a köztük perben levő ingatlanok birtokába helyezte.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményért nem vállal felelősséget a Szerk.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
THERFELD DÁVID

Sz: 885—904. Kj.

Hirdetmény.

Alólírott községi előjáróság közzé teszi, hogy Sárkány község tulajdonát képező vendéglő (fogadó) mely 1 nyitott helyiség, 6 szoba, honyha, 2 istálló egy nagy és egy kis fedett szinből áll 3 egymástután következő évre és pedig: 1905. évi január hó 1-től 1907. év végéig terjedő időre, f. é. szeptember hó 12-én d. e. 10 órakor zárt ajánlati versenytárgyalás útján haszonbérbe adatik.

Erre vonatkozó 1 kor. bélyeges ajánlatok lepecsételve és az ajánlott összeg 5%-os bánatpénzzel ellátva f. évi szeptember hó 12-én d. e. 9 óráig alólí-

rott községi előjáróságnál benyújtandók. Az ajánlatokban kifejezésre kell juttatni azon körülményt is, hogy az ajánlattevő az árverési feltételeket ismeri, azoknak magát alá is veti.

Az árverési feltételek a rendes hivatalos órák alatt a községi irodában megtekinthetők. Az előjáróság fenntartja magának a jogot a zárt versenytárgyalást esetleg szóbelileg folytatni és a beérkezett ajánlatok között tekintet nélkül az ajánlott árakra szabadon választhasson.

Sárkány, 1904. augusztus 28-án.

a községi előjáróság:

Hochmann Izidor,
krjzö.

Roth János,
bíró.

Szám 1467—904.

Árverési hirdetmény.

A fogarasi m. kir. ménesbirtok tulajdonát képező alább felsorolt korcsmaházak és tartozékaik az 1905. évi január hó 1-től kezdődő további 3, esetleg további 6 év folyamára újból bérbe fognak adatni. E célból a nevezett ménesbirtok igazgatóságánál f. évi szeptember hó 15-én d. e. 11 órakor írásbeli zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

A bérbeadandó korcsmaházak a következők: a vajdarécei, szkorei, alsóporumbáki, besimbáki, netoti, alsóvisti, alsóárpási, alsó-ucsa, sárkányi, persányi, parói, alsókománai, kucsulátai, ohábai korcsmaházak a melléképületek és hozzátartozó kertekkel.

A bérelni szándékozók 1 koronás bélyeggel és 5% bánatpénzzel ellátott zárt

ajánlataikat alólirt igazgatóságnál legkésőbb a versenytárgyalás napjának d. e. 11 órájáig nyujtsák be, mivel a későbbben érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A részletes bérleti feltételek, melyek az eddigelé érvényben volt feltételektől eltérők, barmikor megtekinthetők az alólirt igazgatóságnál.

Fogaras, 1904. évi augusztus 27.

A fogarasi m. kir. ménesbírtok igazgatósága.

655

Sz. 2138-904. tkönyvi.

ÁRVERÉSI HIRDETM. KIVONAT.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Serbán Miklós ügyvéd fogarasi lakos végrehajthatónak Popoviciu Victoria, Popoviciu Juon, Comsa Valér, Comsa Jancu, Comsa Pompilius és Comsa Margaréta szunyogszéki lakos végrehajtást szenvedett elleni 14 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben a brassói kir. törvényszék a sárkányi kir. járásbiróság területén levő, Szunyogszék község határán fekvő a szunyogszéki 496. sz. tljkvben A †

762	hrsz. ingatlanra	83 kor.
763	" "	400 "
1532	" "	29 "
1579/1	" "	121 "
1587	" "	123 "
1593	" "	89 "
1599	" "	88 "
1637	" "	285 "
1638	" "	" "
1651	" "	192 "
1667	" "	49 "
2857	" "	11 "
3337	" "	23 "
3579	" "	3 "
6503	" "	42 "
1639/1	" "	285 ko-
1639/2	" "	" "

ronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1904. évi szeptember hó 16-ik napján d. e. 10 órakor Szunyogszék község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben vagy 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3833. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sárkány, 1904. június 24.

A kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság.

654

Thuróczy
kir. albiró.

2-3 **Kiadó lakás!** 658
5 szoba, mellékhelyiség és nagy kerttel, Vasut-utca 4 szám alatt.

25 drb. finom levélpapír és boríték 30 fillérért és
50 drb. finom levélpapír borítékkal 50 fillérért kapható a
Thierfeld Dávid
könyv- és papirkereskedésében.

Friss csemege szőlő

érkezik naponta a legnemesebb (muskotály-, ropogós-gyöngy-, Chasselas stb.) fajtákban.

5 kg.-os kosár ára K. 3.20
kimérve 1 kg. " " - .70

Továbbá kapható legkitünőbb minőségű friss turkesztán és ananász cukordinye olcsó áron

THIERFELD LIPÓT
kereskedésében,
Fogaras (Főter.)

Tiszteletteljesen értesitem Fogaras és vidéke uri közönségét, hogy Fogarason a Lauritsch-féle házban (Vártér) végleg letelepedtem és az összes fogászati különlegességeket u. m. egyes fogakat, csappal rögzítve, továbbá arany szalagra, fogsorokat szájpadiás nélkül ugynevezett hidmunka, félfogakra és gyökerekre arany koronát készítek, mely műveimért évtizedekig teljes felelősséget vállalok, fogkövet és fogzománcroszdát saját módszerint eltávolítok, régi nemhasználatban lévő fogsorokat jutányosan átalakítok.

Az összes fent elsoroltak legrövidebb idő alatt, szolidan és legjutányosabban készíttetnek el.

Maradtam illő tisztelettel:

Gizelt M.
fogtechnikus.

652 4-4

Ruggyantá (gumi) gyártás meghonosítója

GUMI

árukbanli eszközei fedezésénél el ne mulassza mintákat és ajánlatot kérni

SCHOTTOLA ERŐ-151, BUDAPESTEN
VI. ANDRÁSSY ÚT 2. sz.

Kérdezősködésekre készséggel szolgálunk utbaigazítással, tanácssal és költségvetéssel.

Órfanyomás títles
- ALAPÍTOTT 1872 -

B. BIERSTEDT & A. DRESDEN.

Kitünő minőségű és legmagasabb szilárdságu portland cementet ajánl olcsó áron a

651 20-30

BRASSÓI PORTLAND CEMENT GYÁR

BRASSÓBAN. Fogarason kapható: Gebauer W., Schul H. és Thierfeld L. urak kereskedéseikben.

— Igen, ugy van most is minden, mint irtam. Ma éppen meg vagyok hiva Vilmáékhoz ebédre s minthogy itt vagy, természetesen velem fogsz jönni és látni fogod a kedves gyermeket. Azt hiszem különben, hogy mindenben meg fogsz elégedni galántai élettemmel.

A délelőtt természetesen gyorsan eltelt a kedélyes beszélgetés közben és közeledett az ebéd ideje.

— Menjünk — szolt Jenő, kardját fölcsatolva karcsu oldalára. A széles országuton keresztül haladtak és egy csinosan tervezett új ház előtt állottak meg, mit Jenő előbb alaposan megnézegetett s azután beléptek a tágas udvarra, mely után egy nagy terjedelmű, messze benyuló gyümölcsös kert következett.

— Ez lesz hát az én birodalmam! — Mondta Kiss boldogan.

— Adja Isten, hogy paradicsomat lelj fel benne, paradicsomat, melyben boldog álmaid soha véget ne érjenek . . .

Az udvar jobb felén, szép park ölén jól gondozott virágágyak feküdtek, melyeknek szép virágait az ősz eltömetni készült. Zaj csak a konyha felől hallatszott, hol az edények csörömpölése, elnyomta néha azt a hamis hangot, mely a tót nyelven éneklő cseléd zenehallásáról nem a legjobb bizonyítványt állította ki.

Nemsokára a szobákban is élénkebb lett az élet s az előbbinél lágyabb, kedvesebb hang ütötte meg a vendégek füleit.

— Hallod?! . . . Ez Ó . . .

— Gondoltam — szolt Jenő. — Kedves, igazán kedves hangja van.

Beléptek az előszoba ajtaján. Vilma éppen egy gyors csárdást játszott a zongorán, míg a mama a terített asztal körül intézkedett. A kard csörgésére a zongora és éneklő hangok hirtelen megtörttek s nagy volt az öröm a vendégek megérkezése felett.

Ebéd után Vilma és Jenő a zongora mellett feglaltak helyet. A beszélgetés, mely az ének és zene szüneteket betöltötte, igen kedélyesen folyt s az öröm gyakran csalt mosolyt ajkukra. Jenő természetesen alig birt felelni az egymást követő kérdés-kérdésekre, amelyekkel leendő sógornője elhalmozta . . .

— Milyen volt a katona élet . . . merre járt s mit látott? — Mikor pedig már mindezekre kimerítő választ adott, még azt is, hogy volt-e már szerelmes?

— Voltam, de csalódtam s azt hiszem, hogy akár hányszor is leszek, csalódás lesz

a vége. Csak álmodunk igaz dolgokról s így a szerelemtől is, de valójában nincs semmi a mi igaz legyen e földön. Engem legalább arra tanítottak tapasztalataim, hogy hazugság minden . . . minden a világon.

— Óh nem, higgye el, hogy nem; maga csak szeretett, de nem lett viszont szeretve, mert akinek szerelmét viszonzózzák, akit szintén tiszta és igaz szívből szeretnek, annak nem lehetnek ilyen tapasztalatai, az soha sem fog így vélekedni.

— Ezalatt a nap lassan véget ért, lezált az est, de a kedélyes társalgók időt sem találtak még ezt is észre venni s késő este lett mire Jóska és Jenő a jó háziaknak jóéjszakát kívántak . . .

Másnap Galántán kaszinó mulatság volt. Jenő nagyon jól mulatott és sokat táncolt. Itt ismerkedett meg Ilonkával, egy kedves kis leánnyal, ki azonban egyszerre több helyen is kivetette hálóját. Jenő ezen mulatság után jó barátságban maradt Ilonkával s mikor eljött Galántáról, emléket is kapott tőle.

Jenő a Galántán töltött idő után megváltozott. Szeretett ismét, szeretett jobban mint valaha. Eszébe jutottak gyakran Vilma szavai, melyek még jobban biztatták, erősebbé tették az Ilonka iránt táplált szeretetét. Hozzá fűzte minden reményét s iránta érzett mély szerelme adott erőt törekvéseihez.

Egy hosszú év telt el ezekután. Jenő mind jobban és jobban bizott szerelmében. De hát hány ember mondhatja el a földön, hogy legszebb reménye, a boldogság utáni vágya teljesedett; hány ember mondhatja el, hogy szíve csak azt a boldog érzelmi világot ismeri, mely örökké napsugaras s a zivartart hirtől sem ismeri. Így volt ez Jenővel is.

Egy napon felébredve, foszlani, szakadozni látta álmait, melyeknek öröknek hitt rózsái egyetlen nap alatt elvesztették illatos leveleiket. — Bátyjától kapott levele megmagyarázott mindent. Benne állott e levélben, hogy „Ilonka jegyes“, mit Jenő sehogy sem akart elhinni szemeinek. — De igaza volt.

— Eljegyezte magát?! kiáltott fel határtalan fájdalomában . . . Tehát hazudott . . . hazudott ő is mikor arra esküdött, hogy szeret . . . a fájdalom könnyeket sajtolt a csalódott ifju szemeibe, a pamagra hanyatlott és hangosan zokogott . . .

E naptól kezdve Jenőnek megszűnt minden bizalma a nők iránt s még erősebben hitte mint valaha, hogy nincs semmi . . . semmi a világon, ami szent és igaz.

A mi körülvette, mindenütt és mindenben csak a rosszat, a romlottat látta és kereste. E csalódása hitetlenné tette, megtörte s nem volt meg többé benne a jó és nemes után való vágy. Egy kétségbeejtő meggyőződés vett erőt rajta, hogy nem létezik e földön tiszta, igaz szerelem, hogy a képzeletében alkotott világ csak egy csalfa, hazug álom. Végre elvesztette önbizalmát, nem hitt többé a saját lelki erejében, ingadozóvá lett.

— De a gondviselés nem hagyta őt elveszni, az édesanya szelleme nem késett: eljött, hogy megmentse a szeretett fiu lejtőre dobott testét.

— A csalódott ifju anyja emlékében kereste ezután a megnyugvást és vigasztalást. Felébredt benne és állandóan örködött az édes anyja iránt érzett erős szeretet. Szeretett hát ismét s ezuttal boldogan, mert anyja emléke és szeretete visszaadta őt a hitnek s annak az életnek, melyben élni kívánt.

Négy hosszú esztendő következett ezután Jenő életében. Ez idő alatt semmit sem jegyzett fel notesszébe, de annál többet elmélkedett s látszólag sorsával meg is volt elégedve. Jó barátokkal volt körülvéve, kiknek társaságában feledett mindent . . . mindent.

— De jött még egy szomorú napja, melyen mint valami ködfátyol vonult végig lelki szeme előtt minden keserű emlék. Ott ült íróasztala mellett s régi iratait szedte rendbe, melyek között egy már feledésbe merült emlék is hevert. Az Ilonka porcelánra festett arcképe volt. . . .

Nézte . . . nézte sokáig . . . majd elsápadt az arca, keblét a fájdalom fojtogatta, . . . s a következő percben a keserű emlék darabokban hullott a porba.

Nyiltér. *)

Tudomásul.

Özv. Constantinus Jánosné, Farkas Anna fogarasi lakos ezennel közhírré teszi, hogy a brassói kir. törvényszék 6930—1903. szám alatt kelt ítéletével őt, fia: Janovits Sándor kézdivásárhelyi fodrász ellenében a köztük perben levő ingatlanok birtokába helyezte.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményért nem vállal felelősséget a Szerk.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
THERFIELD DAVID

Sz: 885—904. Kj.

Hirdetmény.

Alólirott községi előjáróság közzé teszi, hogy Sárkány község tulajdonát képező vendéglő (fogadó) mely 1 nyitott helyiség, 6 szoba, honyha, 2 istálló egy nagy és egy kis fedett szinből áll 3 egymásután következő évre és pedig: 1905. évi január hó 1-től 1907. év végéig terjedő időre, f. é. szeptember hó 12-én d. e. 10 órakor zárt ajánlati versenytárgyalás útján haszonbérbe adatik.

Erre vonatkozó 1 kor. bélyeges ajánlatok lepecsételve és az ajánlott összeg 5%-os bánatpénzzel ellátva f. évi szeptember hó 12-én d. e. 9 óráig alól-

írott községi előjáróságnál benyújtandók. Az ajánlatokban kifejezésre kell juttatni azon körülményt is, hogy az ajánlattevő az árverési feltételeket ismeri, azoknak magát alá is veti.

Az árverési feltételek a rendes hivatalos órák alatt a községi irodában megtekinthetők. Az előjáróság fenntartja magának a jogot a zárt versenytárgyalást esetleg szóbelileg folytatni és a beérkezett ajánlatok között tekintet nélkül az ajánlott árakra szabadon választhasson.

Sárkány, 1904. augusztus 28-án.

a községi előjáróság:

Hochmann Izidor,
krjzö.

Roth János,
bíró.

Szám 1467—904.

Árverési hirdetmény.

A fogarasi m. kir. ménésbirtok tulajdonát képező alább felsorolt korcsmaházak és tartozékaik az 1905. évi január hó 1-től kezdődő további 3, esetleg további 6 év folyamára újból bérbe fognak adatni. E célból a nevezett ménésbirtok igazgatóságánál f. évi szeptember hó 15-én d. e. 11 órakor írásbeli zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

A bérbeadandó korcsmaházak a következők: a vajdarécei, szkorei, alsóporumbáki, besimbáki, netoti, alsóvisti, alsóárpási, alsó-ucsai, sárkányi, persányi, parói, alsókómanai, kucsulátai, ohábai korcsmaházak a melléképületek és hozzátartozó kertekkel.

A bérelni szándékozók 1 koronás bélyeggel és 5% bánatpénzzel ellátott zárt

TANKÖNYVEK

csakis legújabb kiadásban,

papir-, rajz- és írószerek

a legnagyobb választékban olcsó szabott árak mellett kaphatók

THIERFELD DÁVID

könyv- és papirkereskedésében Fogarason.

BÁMULATOS OLCSÓ!

*** diszművek, könyvek és folyóiratok. ***

Kaphatók egész új állapotban: THIERFELD DÁVID könyvkereskedésében, Fogarason.

1. A Klasszikus arany biblia: I. rész Az ó-Testamentum, II. rész az új-Testamentum; 126 színezett olajfestménnyel, legf. bőr-diszkötésben mindkét kötetnek bolti ára: 300 kor., most csak 120 korona. 2. A magyar nemzet története. Szerkesztette: Szilágyi Sándor, I., II. köt. bőrkötésben mindkét kötet bolti ára 32 kor., most csak 16 korona. 3. Brehm Alfred: „Állatok világa“. Eddig már megjelent 5 kötet, egy kötet bőrkötésben bolti ára 18 kor., most csak 12 kor. 4. Máy-Szekrényi: Winnetonn a vörös gentleman. I., II., III. kötet diszkötésben 18 kor., most csak 10 korona. 5. Várossy Gyula: „Szivárvány“. Humoros elbeszélések vászon diszkötésben 4 kor. helyett csak 1 kor. 20 fillér. 6. Sienkiewicz-Szekrényi: (Kis lovag). Történeti regény, diszkötésben I., II. kötet 12 kor helyett csak 6 korona. 7. Máy-Szekrényi: „Quò Vadis“. Történeti regény, diszkötésben I., II. kötet 12 kor. helyett csak 6 kor.	8. „Zur Gute Stunde“ 1901. évben megjelent összes füzetek, egy egész évfolyam 26 füzet 10 kor. 48 fill. helyett csak 5 kor. 9. „Über Land und Meer“ 1902. évben megjelent összes füzetek 18 kor. 72 fill. helyett csak 6 korona. 10. „Gartenlaube“ 1903. évben megjelent összes füzetek 9 kor. 60 fillér helyett csak 4 kor. 80 fillér. 11. „Das Buch für alle“ 1903. évben megjelent összes füzetek 10 kor. 8 fillér helyett 4 kor. 80 fillér. 12. „Fliegende Blätter“. Humorisztikus lapok 1/2 évi egész kötet 9 kor. helyett 4 kor. 80 fill. 13. „Meggendorfer hum. Blätter“ 1 egész évi füzetek 15 kor. 60 fill. helyett csak 9 kor. 60 fillér. 14. Petőfi összes költeményei vászon diszkötésben csak 1 kor. 20 fillér. 15. „Für Alle Welt“ 1903. évben megjelent összes füzetek, egy egész évfolyam 28 füzet 13 kor. 44 fill. helyett csak 5 kor. 16. „Universum“ 1902. évben megjelent összes füzetek, egy egész évfolyam 52 füzet 18 kor. 72 fill. helyett csak 9 kor. 60 fill.

Az ügyvédek részére különösen ajánlom az egész újonnan megjelent „Magyar Döntvénytár“-t szerkeszti Grecsák Károly kir. kuriai bíró az egész mű megjelenik 9 erős vászonkötésben, előfizetési ár az egészre 100 kor., mely összeg részletekben is fizethető. I. kötet megjelent.